

Arrest

nr. 320 580 van 23 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 6 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 november 2024.

Gelet op de beschikking van 26 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. De minderjarige verzoekster, van Salvadoraanse nationaliteit en in het kader van haar beroep wettelijk vertegenwoordigd wordt door haar ouders, dient beroep in tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) van 19 oktober 2023, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”.

2. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten”.

Artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, wordt vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

3. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat dat verzoekster ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

4. Uit de verklaringen die verzoeksters ouders tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aflegden, blijkt dat het beschermingsverzoek van verzoekster berust op dezelfde gronden die haar ouders aanhaalden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. In zijn arrest nr. 289 084 van 22 mei 2023 oordeelt de Raad dat de bende problemen die de ouders van verzoekster aanvoerden niet geloofwaardig zijn en/of niet langer actueel of zwaarwichtig genoeg zijn om voor internationale bescherming in aanmerking te komen. De beoordeling van dit verzoek is definitief. Waar verzoekster zich tijdens de administratieve procedure uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die haar ouders aanhaalde ter staving van haar beschermingsverzoek, met name een vrees voor diezelfde bendeleden die zouden uit zijn op wraak, stelt de commissaris-generaal terdege vast dat zij geenszins eigen feiten aanhaalt, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.

In het verzoekschrift wordt niet betwist dat de redenen van het vertrek van verzoekster uit El Salvador identiek zijn aan die van haar ouders.

Gelet op het ongeloofwaardig, niet actueel dan wel onvoldoende zwaarwichtig bevonden vluchtrelaas van haar ouders, maakt verzoekster op basis van dezelfde motieven of omwille van problemen die een gevolg zouden zijn van deze problemen, een nood aan bescherming evenmin aannemelijk.

5. Verzoeksters ouders verwijzen tevens naar het algemeen geweld in El Salvador en maken gewag van ontvoeringen, verkrachtingen en rekruteringen door bendes. Zij benadrukken haar profiel als jonge meisje.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeksters ouders een vrees betreffende een gedwongen rekrutering en een eventuele gedwongen huwelijk voor hun dochter reeds hebben aangevoerd in het kader van hun beschermingsverzoek. De Raad oordeelde hierover in zijn arrest nr. 289 084 van 22 mei 2023 dat zij deze vrees op geen enkele wijze concretiseren.

Ook in het kader van onderhavig beschermingsverzoek worden geen concrete elementen bijgebracht die deze vrees ondersteunen. Uit een algemeen onveiligheidsgevoel noch uit een algemene situatie kan worden afgeleid dat verzoekster een gegronde vrees heeft dat zij persoonlijk wordt vervolgd of persoonlijk een risico op ernstige schade loopt door het geweld in El Salvador (HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49)

Immers, blijkt vooreerst uit de beschikbare landeninformatie niet dat kinderen of jonge meisjes in El Salvador in het algemeen een groep vormen die het voorwerp zijn van groepsvervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen. Volgens de UNHCR-richtlijnen van maart 2016 worden kinderen en jonge meisjes met specifieke profielen dan wel in specifieke omstandigheden aangemerkt met een potentieel risicoprofiel, wat maakt dat beschermingsverzoeken van kinderen en jonge meisjes met verhoogde aandacht moeten worden onderzocht, in het bijzonder die beschermings-verzoeken van kinderen en jonge meisjes die afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren.

Evenwel, niet alle kinderen en jonge meisjes, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, lopen een even groot risico om in het vizier te komen van bendes.

Het risico op vervolging dan wel ernstige schade blijft volgens de UNHCR-richtlijnen nog steeds afhankelijk van de individuele omstandigheden van het betrokken kind / meisje ("depending on the particular circumstances of the case", p. 35-36). Dit wordt ook bevestigd door de meest recent beschikbare landeninformatie. Een loutere verwijzing naar het gegeven dat (bepaalde) kinderen en jonge meisjes vallen onder een potentieel risicoprofiel omwille van hun herkomst uit een gevaarlijke bende-gecontroleerde wijk, volstaat dan ook niet om in het concrete geval een individueel en objectief risico op vervolging of ernstige schade vast te stellen.

Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden, mag van verzoekster (of in dit geval haar ouders) worden verwacht dat zij concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat verzoekster persoonlijk omwille van haar profiel of omstandigheden dreigt te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Uit de beschermingsverzoeken van verzoeksters ouders is gebleken dat zij niet aannemelijk maakten dat zij werden bedreigd door bendeleden noch maakten zij aannemelijk dat zij bij terugkeer repercussies hoeven te vrezen. De minderjarige verzoekster brengt in het kader van haar eigen beschermingsverzoek geen elementen bij die hier een ander licht op werpen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekster El Salvador verliet omwille van bendedegerelateerde problemen, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendedegerelateerd probleem een risico zou lopen om opnieuw te worden geviséerd door bendeleden, laat staan dat haar vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Voorts brengt verzoekster geen andere concrete elementen aan die er op wijzen dat zij omwille van een specifiek profiel of omwille specifieke omstandigheden als kind / jonge meisje van vier jaar een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt. Door louter te verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie El Salvador, blijft de minderjarige verzoekster hier in gebreke.

Zij haalt geen concrete, recente, geloofwaardig en ernstige, aan haar profiel van kind, gelinkte problemen, elementen of omstandigheden aan die hierop wijzen, nu zij het houdt bij speculaties en loutere veronderstellingen. De Raad ontwaart evenmin andere ernstige aanwijzingen in die zin.

6. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wordt de analyse van de commissaris-generaal in het licht van de actuele objectieve landeninformatie die in de aanvullende nota van 19 september 2024 aangereikt wordt, namelijk de COI Focus "El Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence" van 21 december 2023, na zorgvuldige lezing hiervan door de Raad overgenomen.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, dan wel de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De aangehaalde informatie in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 26 september 2024 liggen immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gesteund.

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekster ter beschikking wordt gesteld, kan de Raad enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren.

De Raad wijst er in dit verband op dat het vluchtrelaas van haar ouders, waarop verzoekster zich volledig berust, ongeloofwaardig, niet langer actueel dan wel onvoldoende zwaarwichtig werd bevonden. Ook in het verzoekschrift brengt verzoekster geen elementen aan die hier een ander licht op kunnen werpen.

Verzoekster toont derhalve niet aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door verzoekster voorgelegde informatie laat niet toe anderszins te besluiten.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Daarnaast motiveert de commissaris-generaal dat uit de beschikbare informatie niet blijkt dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland een risico loopt op vervolging dan wel ernstige schade. In de beschermings-verzoeken van verzoeksters ouders werd dit op omstandige wijze uiteengezet en tevens bevestigd in arrest nr. 289 084 van 22 mei 2023.

Verzoekster brengt geen concrete informatie bij die hier een ander licht op werpt. Zij verwijst in wezen enkel naar de bende problemen die haar ouders hebben gekend.

Zoals reeds gesteld, zijn de beweerde problemen van haar ouders met leden van de bendes niet geloofwaardig en/of niet langer actueel of zwaarwichtig genoeg om voor internationale bescherming in aanmerking te komen. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat zij voor haar vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier is gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stonden van bendeleden, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekster samen met haar ouders El Salvador verliet omwille van bende gerelateerde problemen in haar hoofde, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bende gerelateerd probleem een risico zou lopen om opnieuw te worden geviséerd door bendeleden, laat staan dat haar vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

8. Gelet op wat voorafgaat, lijkt het er bijgevolg op dat verzoekster op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

9. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek of verzoekster al dan niet eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

10. Het aangevoerde middel lijkt ongegrond.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden

gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 13 december 2024 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekster wenst in eerste instantie te verwijzen naar haar aanvullende nota, die zij verder toelicht. Zij wijst erop dat de huidige Salvadoraanse regering een repressief beleid voert tegen de bendes, wat leidt tot massale schendingen van de grondrechten van de gehele bevolking. Dit vindt steun in de bijgebrachte landeninformatie, onder meer afkomstig van Amnesty International. Het geweld vanwege de bendes is inmiddels vervangen door overheidsgeweld, waarbij er ook geheime afspraken werden gemaakt tussen de bendes en de overheid. Gelet op de massale mensenrechtenschendingen, heerst er actueel een grote crisis. Verzoekster wijst er ook op dat gedwongen rekrutering door bendes voorkomt en dat zij hierop bij terugkeer als jong meisje een verhoogd risico loopt.”

5. Met voormelde argumentatie brengt verzoekster geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 22 oktober 2024.

Gelet op de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, zoals voorgelegd door beide partijen, wordt er niet betwist dat de Salvadoraanse regering een repressief beleid voert tegen de bendes, noch wordt betwist dat na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand heeft ingesteld en dat in het kader van de noodtoestand de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen hebben gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd.

Verder wijst de Raad erop dat hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig ontmanteld en weggevaagd zijn, deze noodtoestand er evenwel toe heeft geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun belangrijkste bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen tot gevolg, in het bijzonder dan voor zij die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

Alle landeninformatie en ontwikkelingen in acht genomen is er in El Salvador geen sprake van een binnenlands gewapend conflict noch van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Zoals reeds in de beschikking werd gesteld, moet het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt en dat zowel van de bendes als van de Salvadoraanse overheid afkomstig kan zijn, dan ook veeleer in

overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. De Raad herhaalt in dit verband op dat het vluchtrelaas van haar ouders, waarop verzoekster zich volledig berust, ongeloofwaardig, niet langer actueel dan wel onvoldoende zwaarwichtig werd bevonden, zoals uiteengezet in punt 4 van de beschikking.

De Raad herneemt hierbij tevens de volgende gronden uit de beschikking:

“Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, dan wel de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De aangehaalde informatie in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 26 september 2024 liggen immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gesteund.

(...)

Verzoekster toont derhalve niet aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door verzoekster voorgelegde informatie laat niet toe anderszins te besluiten.”

Door louter eerder aangehaalde verklaringen en argumenten te herhalen en te verwijzen naar haar aanvullende nota van 26 september 2024, die eveneens mee in rekening werd genomen, zonder echter concreet in te gaan op de inhoud van de beschikking en hiertegen daadwerkelijk enige concrete repliek te formuleren, met name zoals uiteengezet in punten 4, 6-7, doet verzoekster thans niet anders oordelen dan wat werd uiteengezet in de beschikking en slaagt zij er niet in de concrete vaststellingen in de beschikking in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekster herhaalt verder eerder afgelegde verklaringen en de argumenten in haar verzoekschrift en aanvullende nota waar zij ter terechtzitting verwijst naar het algemeen geweld in El Salvador en hierbij gewag maakt van gedwongen rekrutering door bendes waardoor zij als jong meisje een verhoogd risico loopt. In voormelde beschikking onder punt 5 wordt hierop reeds uitgebreid ingegaan en worden de door haar aangehaalde elementen omstandig besproken. Bijgevolg kan verzoekster ook hier de concrete vaststellingen in punt 5 van de beschikking niet in een ander daglicht plaatsen.

Verzoekster brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

De Raad treedt, gelet op het voorgaande, de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald die voor haar een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

6. Bijgevolg wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 22 oktober 2024 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO